

1854-08-16

AFSENDER

Carl Ploug

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Kridthuset

Omtalte personer:
N.L. Høyen
Carl Ploug
Elise Ploug
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 12 nr. 11 a

DOKUMENTINDHOLD

Carl Ploug skriver om den politiske situation i Danmark.
Sendt sammen med et brev fra Elise Ploug. Se Mappe 12 nr. 11 b

TRANSSKRIFTION

Kridthuset 10 Aug 54

Kære Skovgaard

Det var en glædelig Overraskelse for min Hustru og jeg at modtage Brev fra Dem og Deres Hustru her kort efter vores Tilbagekomst fra vores i Sammenligning med Deres, lille Reise. De vil maaske mene at vi dog ikke have paaskjønnet Deres Venskab efter Fortjeneste, siden vi har ladet saa lang Tid forløbe inden vi svarer. Men i saa Henseende kan jeg dog at burde gjøre Begjæring paa at De ikke tager det alt for strengt med et Par nygifte Folk, for hvilke alle de lange Sommerdage er alt for korte og som desuden er adskilte det meste af hver Hverdag, saa at de Timer vi kunde tilbringe herude i vort Asyl sammen bliver færre og kortere. Hertil kommer at en del Correspondence hvilede paa os ved vor Hjemkomst, mens "Fædrelandet" havde gyldigt Krav paa det Meste af min Time Virksomhed. Til Høyens skrev vi i slutningen og Juli og jeg vil Haabe at De siden er truffen sammen med dem og have faaet vore Hjertelige Hilsener. Nu har vi faaet det stille, thi alle paa det nærliggende Stokkerup er nu borte og stiger end Brevvexlingen derved saa bliver der igjen saameget mere Tid til at skrive nu vil det være ilde at opsætte længere hvad der for længst burde være gjort.

De har vistnok alt fra Professor Winther modtaget Underretning

-2-

om at en Byggeplan ikke lader sig udføre for det første fordi den Grund, De havde bestemt Dem for i Classens Have ikke er at faa, mens han naturligvis ikke tør købe hvilken somhelst anden Grund til Dem, af Frygt for at det ikke vil svare til Deres Ønske. Elise og jeg har altsaa foreløbig maattet opgive vores Ønske, om at bo sammen med Dem og Deres Hustru, og har efter lang Søgen fundet en hyggelig og passende Lejlighed i Hallumsgade No. 16, høit til Vers, men med Sol og god frisk Luft, samt en Del Bequemmeligheder. Der flytter vi nu ind til Flyttedag og Haabe, om ikke før saa til Foraaret at modtage Dem og Deres Hustru, naar De vender tilbage.

Vort huuslige Liv er i øvrigt hengaaede i Fred og Glæde uden alle Begivenheder og unden at der er Noget at fortælle derom, men dets mærkelige og lidet glædelige Begivenheder er foregaaede i de offentlige

Forhold. Ministeriet har den 26 Juli overrasket alle med Noget der kaldes en Fællesforfatning, men som slet ikke er Andet end de et storartet Forsøg paa skille os af med Grundloven og føre os tilbage til Absolutismen. Gudskelov at Deres herlige Svigerfar ikke i Sygdom og Sorg maatte opleve denne Begivenhed! Forfatningen er let beskrevet. Den er indrettet af Rigsraad som skal give Raad men ikke beslutter om Andet end Paalæg af nye Skatter og Afslutning af Statslaan, i alt Andet endogsaa om Budgettet og Statsregnskabet skal de kun give Raad, i gamle Dage holdtes sligt i Stændercomiteen og forkastedes for 12 Aar siden, som noget Bras der ikke var værd at eie. Dette Rigsraad skal bestaa af 50 Medlemmer, af hvilke 20 vælges af Kongen, 30 af de repræsentative

-3-

Forsamlinger for Landsdelene (18 for Kongeriget) Kongen til fælles til Rigsraadets Præsident og til Møder er ikke offentlige, men dets Beslutninger og Betænkninger skulle trykkes. Det var imidlertid her forudsat at det nok kunde være at de respective Samlinger navnlig da Rigsdagen ikke ville bekvemme sig til at vælge sine delegerede, saa har man fundet paa den Udvej at lade Rigsraadet sammenkalde med sine 20 kongevalgte Medlemmer alene til 1. September, Thi man bilder sig ind, at naar det først er sendt i Skrift skal der mindre til for at kuldkaste det. Disse 20 er de med det samme udnævnte. De fleste er naturligvis Geheimeraad og Kammerherrer og alle har modtaget Valget paa ?? nær, som efter Opfordring af de kjøbenhavnske Valgmænd sagt nei, mens han med det samme er gaaet ud af Landstinget. Men her hersker megen Harme over dette lumpne Makværk kan De tænke Dem, men endnu er det dog ikke ret alt gaaet ind i Folk og her megen Ligegyldighed og Sløvhed tillige. Det vil nu vise sig om Folket til October naar Rigsdagen samles vil have Søvnens pudset af Øjnene og tage sig sammen, og om Rigsdagen, støttende sig paa en stærk Folkestemning rigtig tør vende det Side ud. Bange derfor er man og formodentlig derfor holder vores elskværdige Krigsminister ene hele Armeen samlet i og omkring Kjøbenhavn. Kom det imidlertid til Stykket saa tvivler jeg om de vovede at gjøre Noget, og saavidt kommer det vel ikke heller, skjønt hvem kan vide, saa meget er givet at nu maa det komme til en alvorlig Kamp og endelig Afgørelse, om vi skulle alene blive ved at være et frit Folk, eller vende tilbage til Absolutismen fordi vi ikke har forstaaet at bruge Friheden og hvad der tillige ligger deri, om vi skulle være en selvstændig Nation eller en Vasalstat af Tyskland. For Øjeblikket er det Holstenerne der regeres om, det er Dem til Behag at Fællesforfatningen er lavet. Det er kendt nok at det skal være saa efter 3 Aar sande? og hæder

-4-

lige Krig men det er nu aaben mangel paa Enighed og sammenhold og navnlig vore høiere Stænders Mangel paa Nationalfølelse og Fædrelandskjærlighed og alles blinde bornerte egennyttighed, der her først er vendt. En Lykke er det maaske her under disse Elendigheder? At Regeringen for sin russiskkjærligheds Skyld er kommet paa en spændt Ord med Vestengland, og at disse for Øjeblikket i Mindelig er venligtsindede mod Oppositionen. Og vi behøver fremmed Hjælp, thi Modpartiet er stærk, ikke fordi de har Rod eller Støtte i Almuen, men fordi det stilles af Rusland og de tyske Stormagter.

Ja, Kjære Skovgaard, nu har jeg forstyret Dem i Deres fredelige [?] og i Deres Nydelse af Sydens Skønhed med mine vildt sendte politiske Betragtninger, men jeg har troet det kunde interessere Dem og vore andre Venner i Italien, at vide lidt om Forholdene herhjemme, da jeg ved at deres Kjærlighed og Længsel dog hænger ved Hjemmet, og jeg kan tænke mig at De af fremmede Aviser kun har fremmede og sparsomme og elendige Efterretninger. Tag nu til til Takke med dette Brev for denne Gang, det er ikke glædelige, men det er alligevel godt at det kommer til en Afgørelse, saa vi have at vide om vi er købte eller solgte. Selv gaar jeg Krisen frejdigt i møde, jeg er langt stærkere og roligere end før med en tilfreds Hustru ved min Side.

Vil De hilse Høyens mange Gange ifald De er sammen med dem, og meddele ham lidt af dette Brevs Indhold. Nyd nu alt det skønne, De omgives af, tænkt iblandt lidt paa Deres Venner i Danmark, og kom tilbage til dette med nyt Mod og Kraft, med skærpet Øje og forøget Kjærlighed til dets blege og milde, men bløde og venlige Skønhed. Maaske hilser Fædrelandet Dem frit, stærkt og lykkeligt; maaske som en lækende Trælkvinde. Det staar i Guds og [?Folkets] egen Haand Levvel. C. Ploug.

[illegible]